αντι-λογισμοι

Συνδικαλιστική Έκδοση της Πρότασης Προοπτικής-Ανεξάρτητης Αριστερής Κίνησης εργαζομένων Εθνικής

Τεύχος **4** • *Μάρτιος* **2009**

Η φετινή Γ. Συνέλευση να είναι διαφορετική

Η τακτική Γ Συνέλευση του Συλλόγου γίνεται φέτος στις **7 Μαρτίου** και θα είναι εκλογοαπολογιστική, καθώς 6-11 Μαρτίου θα γίνουν οι εκλογές στο ΣΥΕΤΕ ύστερα από 3 χρόνια.

Το 2008 η ηγεσία του ΣΥΕΤΕ:

- σύρθηκε με την ΟΤΟΕ στη λύση του ΟΜΕΔ για την κλαδική σύμβαση και με τη ΓΣΕΕ στην υπογραφή της κατάπτυστης ΕΓΣΣΕ του 1 ευρώ(!) αύξηση την ημέρα
- αρνήθηκε να συγκαλέσει έκτακτη Γ Συνέλευση για το ασφαλιστικό παρά τις 543 υπογραφές συναδέλφων με συνέπειες στη συμμετοχή των συναδέλφων στις απεργίες του ασφαλιστικού το Μάρτη
- περιορίστηκε στη διετή επιχειρησιακή σύμβαση που είχε υπογράψει τέλος του 2007 με επιδόματα-ψίχουλα και χαντάκωσε τους συναδέλφους για μια χρονιά επιπλέον
- δεν έκανε τίποτα για το θέμα των ενοικιαζόμενων που έχουν ξεπεράσει τα 1.500 άτομα και αρνείται να τους γράψει στο σωματείο
- δεν έκανε καμιά κίνηση για να σταματήσει την κρυφή εθελουσία που έκανε η διοίκηση και μείωσε το προσωπικό ακόμη περισσότερο κατά εκατοντάδες ενώ δεν πληρώνει τα ασφαλιστικά ταμεία
- δεν πάλεψε να καταργηθεί το παράνομο δοκιμαστικό δήθεν εξάμηνο που έχει επιβάλλει η διοίκηση στους νεοπροσληφθέντες
- δεν ξεκίνησε έναν αγώνα για μαζικές προσλήψεις προσωπικού με δημόσιο διαγωνισμό για να καλύψει τις τεράστιες ανάγκες σε προσωπικό
- κλείνει τα μάτια στις καταγγελίες για χιλιάδες απλήρωτες υπερωρίες και έχει «ξεχάσει» την Επιθεώρηση Εργασίας
- συνεχίζει να λειτουργεί το σωματείο με άκρως γραφειοκατικό τρόπο, αφού οι απεργίες αποφασίζονται στα ΔΣ ερήμην των εργαζομένων, δε συγκαλούνται γενικές συνελεύσεις στα υποτιθέμενα νομαρχιακά παραρτήματα, δε συνεδριάζουν οι γραμματείες του ΣΥΕΤΕ, δεν καλούνται οι ΕΑΚ να μεταφέρουν τις απόψεις των εργαζομένων

Για όλους αυτούς τους λόγους σχετικά με τη στάση του ΣΥΕΤΕ όλη την τριετία που πέρασε, **σας καλούμε να ΠΡΟΣΕΛΘΕΤΕ ΜΑΖΙΚΑ στη φετινή Γ. Συνέλευση και να ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΕΤΕ τον διοικητικό και οικονομικό απολογισμό του ΣΥΕΤΕ**.

Να ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΟΥΜΕ όλοι μαζί το συμβιβασμό, την υποχωρητικότητα, την υποταγή, τη μετατροπή του σωματείου σε μηχανισμό ρουσφετιών, την κομματικοποίηση, τον επαγγελματικό συνδικαλισμό, το ξεπούλημα των απεργιών.

Να ΣΤΕΙΛΟΥΜΕ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ για ένα Σύλλογο μαχητικό, ανεξάρτητο, μαζικό, αμεσοδημοκρατικό, ανυποχώρητο. Ένα Σύλλογο των ίδιων των εργαζομένων, ένα Σύλλογο των Γ. Συνελεύσεων.

ΜΠΟΡΟΥΜΕ να επαναφέρουμε τη συναδελφικότητα, την αλληλεγγύη, την ταξική ενότητα. Να βαδίσουμε το δρόμο της ελπίδας και του αγώνα. Να νικήσουμε!

Μ.Ξ.

Δεκέμβρης '09: ένας μήνας που δεν τελείωσε ποτέ

Μέχρι που ήρθε αυτός ο μπλε χειμώνας, να ανάψει αυτά που έσβησε ο αιώνας
Διάφανα Κρίνα

Τίποτα δεν θα είναι πια το ίδιο μετά από τον Δεκέμβρη που μας πέρασε. Μετά την εν ψυχρώ δολοφονία του 15χρονου Αλέξη Γρηγορόπουλου, ένα πράγμα είναι βέβαιο: **είναι τεράστιες οι δυνατότητες που ανοίγονται μπροστά στους εργαζόμενους να ακολουθήσουν ένα δρόμο που οδηγεί στις ανάγκες τους**. Η δολοφονία αυτή καθεαυτή ήταν το «κερασάκι στην τούρτα» μιας μακριάς και επίπονης προσπάθειας καταστολής και τρομοκράτησης των εργαζόμενων και της νεολαίας από την κυβέρνηση των δολοφόνων – τρομοκρατών της ΝΔ. (Λευκίμμη, φυλακές, μετανάστες, φοιτητικό κίνημα).

Το πιο εντυπωσιακό όμως ήταν το τσουνάμι αντιδράσεων, δράσεων, διαδηλώσεων, κοινητοποιήσεων, που προκάλεσε αυτή η δολοφονία. Οι συγκινητικοί μαθητές, η πρώην «γενιά του καναπέ» που κατέβηκε στους δρόμους, στα αστυνομικά τμήματα, στις καταλήψεις σχολείων, που είπε «φτάνει πια» στην πολιτική αυτή που καταπατά κάθε στοιχειώδες δημοκρατικό δικαίωμα (ακόμα και την ίδια τη ζωή!), και πρόβαλε τις ανάγκες για δημόσια δωρεάν παιδεία και μόνιμη και σταθερή εργασία!

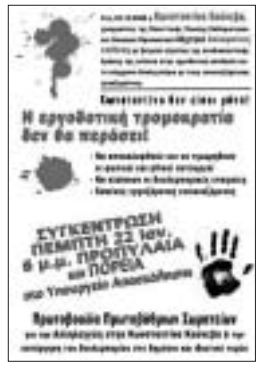

Η ίδια πολιτική συνεχίζεται λίγες μέρες πριν τα Χριστούγεννα με τη δολοφονική επίθεση με οξύ ενάντια στη Βουλγάρα συνδικαλίστρια, γραμματέα της ΠΕΚΟΠ Κωνσταντίνα Κούνεβα. **Αναμφισβήτητα ένα στρατηγικά δολοφονικό σχέδιο των εργοδοτών να απαλείψουν κάθε συνδικαλιστική δράση που τους χαλάει τα σχέδια για περαιτέρω εκμετάλλευση των εργαζόμενων.**

Η επίθεση στις εργασιακές σχέσεις εντείνεται

Το μεγάλο ζήτημα που εγείρεται παράλληλα με την ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης είναι το γεγονός των ελαστικά και επισφαλώς απασχολούμενων κάθε μορφής. Τέτοιους εργαζόμενους απασχολούν πολλοί εργοδότες και φυσικά από τη λίστα αυτών δε θα μπορούσε να λείπει και η Εθνική Τράπεζα. Πρωτοστατούσα στην εκμετάλλευση των εργαζόμενων δεν θα μπορούσε να μην υιοθετήσει μια ελαστική και επισφαλή μορφή εργασίας όπως αυτή των υπενοικιαζομενων. Οι «επί ξύλου κρεμάμενοι» εργαζόμενοι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες της τράπεζας, ωστόσο αμείβονται με πολύ λιγότερα χρήματα από τους μόνιμους υπάλληλους χωρίς η τράπεζα να τους αναγνωρίζει εργασιακά κεκτημένα των μόνιμων. Αυτοί οι άνθρωποι βρίσκονται συνεχώς απέναντι στην εργοδοτική τρομοκρατία και κανένα πρωτοβάθμιο σωματείο ή ομοσπονδία δεν αναλαμβάνει να τους εντάξει. Έτσι, απολύονται και επαναπροσλαμβάνονται κατά το δοκούν της τράπεζας και το δουλεμπόριο καλά κρατεί.

Η συνδικαλίστρια Κούνεβα δούλευε ως καθαρίστρια στην Οικομετ, εταιρεία καθαρισμού ιδιοκτησίας του στελέχους του ΠΑΣΟΚ Οικονομάκη. Η εταιρεία αυτή υπενοικιάζει καθαρίστριες και η Κ.Κούνεβα δούλευε στον ΗΣΑΠ για 400 ευρω, χωρίς βαρέα και ανθιυγεινα. Πάνω από 80 πρωτοβάθμια σωματεία σχημάτισαν μια πρωτοβουλία αλληλεγγύης στην Κούνεβα και καταγγελίας του δουλεμπορίου σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, με πρώτο βήμα την συγκλονιστική πορεία στις 22/01 των 10,000 εργαζομένων. Ο αστικοποιημένος συνδικαλισμός κρατάει ειδεχθή στάση είτε με τη σιωπή του είτε δια στόματος Παναγόπουλου που επιτίθεται στην πρωτοβουλία των πρωτοβάθμιων σωματείων και δεν στηρίζει ουσιαστικά την Κούνεβα. Χαρακτηριστικό είναι ότι ο ΣΥΕΤΕ δεν έβγαλε καν μια ανακοίνωση καταγγελίας του γεγονότος και της ενοικιαζόμενης εργασίας.

Δεν πάει άλλο με τον υποταγμένο συνδικαλισμό

Γίνεται πλέον φανερό ότι η εργατική τάξη δεν μπορεί να προχωρήσει για να διεκδικήσει ούτε καν τα αυτονόητα στηρίζοντας τον αστικοποιημένο συνδικαλισμό. Οι γραφειοκράτες έχουν αποθρασυνθεί στηρίζοντας πλέον ανοιχτά το κεφάλαιο. Έτσι ακύρωσαν την προκαθορισμένη πορεία της 10ης Δεκέμβρη, ημέρα της πανεργατικής απεργίας και τη μετέτρεψαν σε απλή συγκέντρωση έξω από τη Βουλή.

Υπάρχει ακόμα, υπάρχει κάτι που δεν έχει χαθεί, έξω οι δρόμοι περιμένουν διψασμένοι, ανοιχτοί!

Η συνολική επίθεση του συνασπισμού εξουσίας απέναντι στους εργαζόμενους επιτάσσει **ένα άλλο εργατικό κίνημα δυναμικό, πρωτοπόρο σε μορφές και δράσεις, αποφασιστικό και νικηφόρο**. Αυτό το επιβεβαίωσε ο χειμώνας που μας αφήνει με τους σταθμούς του.

- Τις καθημερινές μαζικές πορείες μετά τη δολοφονία.
- Την επιτυχημένη ανεξάρτητη εργατική συγκέντρωση στην απεργία της 10/12 στο Μουσείο και την πορεία προς τη Βουλή των 20.000 χωρίς τη συμμετοχή της ΓΣΕΕ.
- Τις αμεσοδημοκρατικες συνελεύσεις εργαζόμενων σε καταλήψεις σχολών και δημόσιων κτιρίων.
- Τη μαζικότατη πορεία για την Κούνεβα με πρωτοβουλία των πρωτοβάθμιων σωματείων.
- Τους μαθητές και φοιτητές που πρόταξαν τα στήθη τους μπροστά στη λυσσαλέα βίαιη αστυνομία.
- Την εξέγερση του Δεκέμβρη απ' άκρη σ' άκρη στην Ελλάδα.

Απέναντι μας βρήκαμε την άγρια καταστολή αλλά δε φοβηθήκαμε. Όλοι τώρα πρέπει να απαιτήσουμε την κρίση να την πληρώσει το κεφάλαιο και όχι οι εργαζόμενοι. Έγινε η πρώτη εξέγερση μέσα στην παγκόσμια κρίση, την οποία κρίση προβάλλουν συνεχώς οι εργοδότες για να δικαιολογήσουν τις μαζικές απολύσεις. Η πρώτη από μια σειρά εξεγέρσεων που έρχονται στην Ευρώπη και τον κόσμο.

Τα νέα της Πρότασης Προοπτικής στο διαδίκτυο! • Ανακοινώσεις • Αφίσες • Φωτογραφίες, βίντεο, σκίτσα • Οι εκδόσεις μας για συλλογικές συμβάσεις, ασφαλιστικό, ωράριο • Επιστολή στους νέους συναδέλφους • Τα τεύχη του εντύπου «αντι-λογισμοί» • Κείμενα συντονισμού μας με εργατικά σχήματα άλλων κλάδων • Παντραπεζικά κείμενα • Δημοσιεύματα επικαιρότητας • Επιστολές • *και ...πολλά άλλα!* **www.protasiprooptikis.blogspot.com**

Νοικιασμένοι εργαζόμενοι...

Νοικιασμένοι εργαζόμενοι... όπως λέμε «εργαζόμενοι δύο ταχυτήτων» ή σύγχρονη δουλεία...Το θέμα ήρθε ξανά στην επικαιρότητα με τη δολοφονική επίθεση στη συνδικαλίστρια καθαρίστρια Κων/να Κούνεβα.

Στην Εθνική είναι ένα καθεστώς που υπάρχει εδώ και 10 χρόνια (!), αλλά τα τελευταία χρόνια έχει πάρει τρομακτικές διαστάσεις, με συνέπεια να ακούγονται νούμερα για 1500 ενοικιαζόμενους συνολικά στον όμιλο, για υπηρεσίες που στελεχώνονται αποκλειστικά από ενοικιαζόμενους υπό την επίβλεψη κάποιου «μόνιμου» κλπ...

Η Πρόταση Προοπτικής ήταν από την αρχή κατηγορηματικά αντίθετη σε αυτό το καθεστώς εργασιακής σκλαβιάς. Μιλήσαμε με κάποιον ενοικιαζόμενο – για προφανείς λόγους δεν αποκαλύπτουμε το όνομά του- και η συζήτηση είναι αποκαλυπτική έως συνταρακτική...

Πόσα χρόνια εργάζεσαι στην ΕΤΕ ως ενοικιαζόμενος;

Εργάζομαι στην Εθνική ως ενοικιαζόμενος από το 2003 μέσω της Action Plan, που πρόσφατα εξαγοράστηκε από την εταιρεία ICAP. Υπάρχουν συνάδελφοι μου που εργάζονται στην Εθνική με το καθεστώς αυτό σχεδόν μία δεκαετία. Γνωρίζω ότι στην ΕΤΕ απασχολούνται εργαζόμενοι από πολλές εταιρείες ενοικίασης προσωπικού, MELLON, PRINTEC, FIRST DATA, ΕΘΝΟDATA κ.α. για πολλά συνεχόμενα χρόνια. Σε πολλές διευθύνσεις της ΕΤΕ οι ενοικιαζόμενοι πλέον ξεπερνούν σε αριθμό τους μόνιμους υπαλλήλους. Εγώ εργάζομαι στο τηλεφωνικό κέντρο της Εθνοκάρτας, στην οποία δουλεύουν πια περίπου 250 μόνιμοι και 350 ενοικιαζόμενοι!

Έχουν γίνει απολύσεις ενοικιαζομένων από την Εθνική;

Το 2003 είχε λάβει μεγάλη δημοσιότητα η ιστορία όταν η ΕΤΕ προχώρησε σε μαζικές απολύσεις 120 σδ. από τους 370 που νοίκιαζε η DATA PLAN (θυγατρική της ETHNODATA). Διέλυσε τη DATA PLAN και επαναπροσέλαβε τους υπόλοιπους μέσω της DELTA SINGULAR (θυγατρική της ALFA BANK). Όταν η DELTA SINGULAR απορροφήθηκε από την ALFA BANK, τους μετέφερε σε εικονικό εργοδότη, την FIRST DATA HELLAS. Μ΄ αυτόν τον τρόπο, πάλι δεν τους προσέλαβε ως μόνιμο προσωπικό, αλλά τους άλλαξε πάλι σύμβαση και εταιρία. Αυτό έγινε επειδή εμφανίστηκε οδηγία της Ε.Ε. που αναγνώριζε την υποχρέωση πρόσληψης από τον εργοδότη εργαζόμενων που απασχολούνται για 2 συνεχή 8μηνα στον ίδιο εργοδότη, μέσω εταιρείας υπενοικίασης. Αλλά και το Δεκέμβρη του 2006 απέλυσε μαζικά γύρω στους 50 ενοικιαζόμενους, όταν τους είχαν πει ότι δε χρειάζονται πια τις υπηρεσίες τους. Κι ανάμεσά τους ήταν εργαζόμενοι με αρκετά χρόνια στην τράπεζα.

Απολύσεις γίνονται συνεχώς, όπως και προσλήψεις. Πολλοί συνάδελφοι απολύονται λίγο πριν ολοκληρώσουν 18 μήνες συνεχούς απασχόλησης στην Εθνική. Στη θέση τους συνήθως προσλαμβάνονται άλλοι ενοικιαζόμενοι με συμβάσεις ορισμένου χρόνου...

Πού δουλεύουν ενοικιαζόμενοι κυρίως;

Εμείς κάνουμε τον νομικό και τεχνικό έλεγχο δανείων, απαντούμε στα ερωτήματα πελατών στα call centers, χειριζόμαστε ή προγραμματίζουμε υπολογιστές στα μηχανογραφικά κέντρα, στο help desk του ΚΜ.

Πριν χρόνια ενοικιαζόμενοι δούλευαν και στα καταστήματα. Κάποια στιγμή όμως μας απέσυραν όλους σε διευθύνσεις της διοίκησης.

Δεν εκτελούμε ένα έργο με ημερομηνία λήξης, επιχείρημα το οποίο προβάλλει η Τράπεζα ώστε να μη μπορούμε να διεκδικήσουμε τη μονιμοποίησή μας. Καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες, αφού βρισκόμαστε στις θέσεις αυτές για πολλά χρόνια και απασχολούμαστε στο ίδιο ακριβώς αντικείμενο με το μόνιμο συνάδελφο του διπλανού γραφείου.

Πώς νοιώθεις που σε αποκαλούν «σύγχρονο σκλάβο»;

Σίγουρα δεν είμαι ικανοποιημένος που εργάζομαι με μισθό 700 ευρώ, τη στιγμή μάλιστα που δίπλα μου εργάζονται συνάδελφοι μόνιμοι που παίρνουν διπλάσια χρήματα ενώ κάνουμε την ίδια δουλειά! Είμαστε έρμαιο της εργοδοσίας, που ανά πάσα στιγμή μπορεί να μας πετάξει σαν στημένη λεμονόκουπα χωρίς καμία αντίδραση. Άλλωστε, για αυτό το καλοκαίρι του 2005 όταν έγινε η μεγάλη απεργία των τραπεζοϋπαλλήλων για το ασφαλιστικό, προσλήφθηκαν εκατοντάδες ενοικιαζόμενοι, ακόμη και παλιοί απολυμένοι ξαναπροσλήφθηκαν, για να καλύψουν τα κενά από την απεργία των μονίμων. Είμαστε ένας πολύ καλός απεργοσπαστικός μηχανισμός και για αυτό δεν είμαι καθόλου περήφανος. Αναζητούν φθηνό και ευέλικτο προσωπικό, γι' αυτό και μας προτιμούν.

Η αμοιβή μας καθορίζεται από την Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας της ΓΣΕΕ σε αντίθεση με τους μόνιμους υπαλλήλους των οποίων οι απολαβές είναι μεγαλύτερες σύμφωνα με τις συμβάσεις των συλλογικών τους οργάνων ΟΤΟΕ, ΣΥΕΤΕ. Μας αναγνωρίζουν όλους ως υπαλλήλους γραφείου, παρόλο που οι περισσότεροι από εμάς κάνουν εξειδικευμένη εργασία και απασχολούνται στα ίδια πόστα με τους μόνιμους υπαλλήλους.

Εμείς ζητάμε οι ενοικιαζόμενοι να γραφτούν στα συνδικάτα των τραπεζών. Τι πιστεύεις για τη στάση της ΟΤΟΕ, αλλά και του ΣΥΕΤΕ όσον αφορά το θέμα της ενοικίασης;

Η εργοδοσία επέλεξε τη διάσπαση των εργαζομένων για να τους έχει πιο εύκολα θύματα και να τους εκμεταλλεύεται πολύ πιο εύκολα. Το εργατικό κίνημα από την άλλη πρέπει σίγουρα να λειτουργεί αντίστροφα, δηλαδή να ενώνει τους εργαζόμενους για να πολεμά με καλύτερους όρους. Άρα, η ΟΤΟΕ θεωρώ ότι σκάβει το λάκκο της μη εντάσσοντας μας τόσα χρόνια στα συνδικάτα. Φέρει τεράστια ευθύνη που δεν ασχολείται με αυτό το πιο αδύναμο κομμάτι από άποψη εργασιακών σχέσεων, και δεν ενδιαφέρεται να το εντάξει στα συνδικάτα. Και ο ΣΥΕΤΕ όμως εθελοτυφλεί τόσα χρόνια που ανέχεται την επιλογή της τράπεζας να έχει εκατοντάδες ενοικιαζόμενους που βγάζουν τη δουλειά στην Εθνική και δεν έχει αντιδράσει ούτε καν στις τόσες απολύσεις που έχουν γίνει... Μετά πώς περιμένει να έχουν επιτυχία οι απεργίες όταν η τράπεζα δουλεύει κανονικά με πάνω από 1000 ενοικιαζόμενους που δεν μπορούν να απεργήσουν και βγάζουν κανονικά τη δουλειά; Σίγουρα πρέπει να ανοίξει το σωματείο στους ενοικιαζόμενους. Αυτό θα πονέσει τη διοίκηση και θα ανοίξει νέους δρόμους...

Δεν υπάρχει όμως ένα σωματείο στους ενοικιαζόμενους;

Πριν λίγα χρόνια είχε δημιουργηθεί ένα σωματείο, ο ΠΑΣΥΠΕΤ. Όμως μέχρι σήμερα οι ενέργειές του επικεντρώθηκαν στη δικαστική διαμάχη των μελών του με την ΕΤΕ, απαιτώντας να προσληφθούν κανονικά από την τράπεζα. Υπάρχουν όμως και άλλες προσπάθειες που έχουν γίνει, αφού τώρα τελευταία το θέμα των ενοικιαζόμενων έχει αναδειχθεί και από τις εφημερίδες και από τα κανάλια και γενικά καταγγέλλεται. **Το Φόρουμ νοικιασμένων εργαζόμενων** είναι μια από αυτές τις προσπάθειες. Η διεύθυνση στο διαδίκτυο είναι: ***http://noikiasmenoi-ergazomenoi.blogspot.com/***

Μ.Ξ.

Απλήρωτες υπερωρίες; Έχουμε και λέμε...

Κατ/μα **Περιστερίου**: οι εργαζόμενοι μας κατήγγειλαν ότι δεν τους πληρώνουν υπερωρίες που έχουν γίνει. **Βύρωνα**: έχουν μείνει 3 ταμεία στο κεντρικό κατ/μα της περιοχής και τα ταμεία εξυπηρετούν μονίμως μετά τις 2.30, ενώ υπερωρίες ακούνε και υπερωρίες δε βλέπουν. **Μεταξουργείου**: εξακολουθούν να μη γράφονται υπερωρίες, ενώ οι συνάδελφοι φεύγουν κατά τις 5. **Παγκρατίου**: τα στελέχη αρνούνται να καταγράψουν υπερωρίες που γίνονται. **Μαρασλείου**: η διευθύντρια ισχυρίζεται ότι απαγορεύεται (!) να πληρώνονται υπερωρίες, αλλά δεν απαγορεύεται οι συνάδελφοι να φεύγουν μετά τις 3.15. **Παλ. Κοκκινιάς**: κάθε τέλος του μήνα έρχονται επιταγές από το ΙΚΑ στις 3 με ευθύνη του δ/ντή που κρατάει ανοιχτά τα ταμεία τέτοια ώρα. **Συντάγματος**: παρά τις καταγγελίες των συναδέλφων, αλλά και τις δικές μας, ενώ ελάχιστοι συνάδελφοι φεύγουν στις 3.15, δεν καταγράφονται υπερωρίες. Εμείς ρωτάμε: έχουν καταλάβει οι δ/ντές αυτών των καταστημάτων ότι είναι **οι ίδιοι υπεύθυνοι** ή να φεύγουν οι συνάδελφοι στις 3.15 ή να **πληρώνονται ΟΛΕΣ οι υπερωρίες;**

αντι-λογισμοι
Συνδικαλιστική Έκδοση της Πρότασης Προοπτικής-
Ανεξάρτητης Αριστερής Κίνησης εργαζομένων Εθνικής
Τεύχος 4 • Μάρτιος 2009
Τα κείμενα γράφτηκαν από μέλη της κίνησης και άλλους συναδέλφους.
Στείλτε μας κείμενα, επιστολές, καταγγελίες, σχόλια, όλα ευπρόσδεκτα.
Κάθε αναδημοσίευση επιθυμητή, αρκεί να αναφερθεί η πηγή.
Για επικοινωνία στο 2103695042 (25042), 6978198912 και στο e-mail: protasiprooptik@in.gr

ΣΤΟΧΟΙ ΜΠΟΝΟΥΣ ΕΝΤΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

Η ΕΡΓΑΣΙΑΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΕΝΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΗΣ

Έχει παραγίνει το κακό με τους στόχους τους που θέλουν με το ζόρι να τους κάνουν και δικούς μας. Από το 2007 που ξεκίνησε η 3μηνη παρακολούθηση τους (και η ημερήσια αναφορά της παραγωγής στα τέλη των 3μήνων!) έχουν φαγωθεί να μας τριβελίζουν με τον τάδε ή τον δείνα στόχο, τον οποίο αν πιάσουμε θα αμειφθούμε. Αλλά ας το δούμε λίγο πιο προσεκτικά…

Όταν μιλάμε για στόχους στην ΕΤΕ μιλάμε για την **πραγματοποίηση των στόχων** που έχει θέσει η διοίκηση, σωστά? Κα ι τους στόχους της τους πέτυχε και με το παραπάνω: κοντά 1,625 δις Ευρώ (!!!) για το 2007 τα καθαρά κέρδη για τους μετόχους, τη στιγμή που το 2006 ήταν περίπου στα 990 εκ Ευρώ. **Αύξηση 70% στα καθαρά κέρδη!!! Είδε μήπως κανείς μας μια έστω κοντινή αύξηση στον μισθό του?** Όχι βέβαια. Αντίθετα είδαμε κάποια **μπόνους της πλάκας**, ιδιαίτερα αν τα συσχετίσουμε με τον κόπο που ρίχνουμε για να τους πετύχουμε, με την συνεχώς φθίνουσα αξία του μισθού μας στην πραγματική ζωή ή με αυτό το 70% αύξηση στα κέρδη.

Από πληροφορίες της ίδιας της διοίκησης ξέρουμε ότι συνολικά στο Δίκτυο μοιράστηκαν 16,4 εκ. Ευρώ σαν μπόνους. Άρα μιλάμε για 1625 εκ ευρώ – 16,4 = 1608 εκ ευρώ δηλαδή 1.6 δις Ευρώ που πάνε στους μετόχους και στα μεγαλοστελέχη. Μήπως ρε συνάδελφοι μας φτύνουν και νομίζουμε ότι βρέχει (και μάλιστα βρέχει μπόνους)??? Να παλεύουμε εμείς για μπόνους ύψους 1% σε σχέση με τα καθαρά κέρδη της τράπεζας???

Για αυτό λέμε ότι αυτοί οι στόχοι είναι δικοί τους κι όχι δικοί μας!

Θέλουν όμως να τους κάνουν δικούς μας και προσπαθούν πολύ για αυτό: τετ α τετ συναντήσεις με τους περιφερειακούς που νουθετούν, απειλούν και προσβάλλουν υπαλλήλους με αξιοπρέπεια, που δε θέλουν να φεσώσουν όλη την οικογένεια τους κ τους φίλους τους για να πιάσουν αυτοί τους στόχους τους, και δώσ' του ξανά συναντήσεις κτλ.

Κι όμως η όλη ιστορία με τους στόχους εκτός από τις απειλές και τις υποδείξεις των ανωτέρων πατάει και σε κάποια άλλα επιχειρήματα από τη μεριά των τραπεζιτών και γενικά όλων των εργοδοτών:

1) Ιδεολογική προπαγάνδα: Εδώ τα αφεντικά κάνουν πολύ καλή δουλειά, εξάλλου έχουν κι όλα τα ΜΜΕ δικά τους κι έχουν καταφέρει να διαλύσουν κάθε μορφή κοινωνικού ιστού που διατηρούσε την κοινωνία μας σαν κοινωνία κι όχι σαν ζούγκλα που έχει γίνει τώρα. Ας δούμε **δύο σημεία** εδώ:

α) «Η τράπεζα/εταιρεία/μαγαζί είσαι εσύ. Το καλό της είναι και δικό σου» .Εδώ θα γελάσουμε τρανταχτά καθώς είδαμε πόσο το καλό της ΕΤΕ για το 2007 σήμανε καλό και για εμάς. **Αμύθητα κέρδη για αυτούς, τα ψίχουλα των μπόνους για εμάς**, και μάλιστα αν το Κατάστημα δεν πιάσει τους στόχους μια **ελεημοσύνη 450 Ευρώ** λες και ήμαστε ηλίθιοι και δεν καταλαβαίνουμε ότι ακόμα και το 50% των στόχων τους να πιάσουμε πάλι η τράπεζα θησαυρίζει.

β) «Πρέπει να δουλεύουμε πολύ, ακόμα κι αν δεν κερδίζουμε πολλά γιατί…» Γιατί άραγε? Για να ανταμειφθούμε στο μέλλον? Πότε ακριβώς, στην Δευτέρα Παρουσία? Για να δικαιώσουμε μια προτεσταντικού χαρακτήρα και μεταφυσικής αιτιολόγησης ηθική που λέει ότι η δουλειά κάνει καλό? Γιατί δεν μπορούμε να αντιληφθούμε το απλό, ότι η αμοιβή μας δεν είναι μόνο τα χρήματα που παίρνουμε αλλά ταυτόχρονα και **ο χρόνος που δουλεύουμε**? Ίδιο είναι να παίρνουμε 800 Ευρώ για 5 ώρες δουλειάς και το ίδιο για 8? Η μήπως είναι το ίδιο να παίρνουμε 1000 Ευρώ για 8 ώρες δουλειάς σε κανονικό ρυθμό, χωρίς τη δαμόκλειο σπάθη των στόχων πάνω από το κεφάλι μα,ς και το ίδιο 1000 Ευρώ για 8 ώρες δουλειάς σε δαιμονισμένο ρυθμό? Να είμαστε σίγουροι ότι τα αφεντικά το έχουν αντιληφθεί πολύ καλά (τον έχουν διαβάσει τον Μαρξ) και για αυτό φωνάζουν για τους στόχους που εντατικοποιούν την εργασία αφάνταστα (αλλά και για διαλείμματα, υπερωρίες κτλ. που δεν αφορούν ακριβώς χρηματική αμοιβή αλλά χρόνο εργασίας.)

2)Υλική ανταμοιβή: Πράγματι πολλοί από εμάς δυστυχώς έχουμε άμεση ανάγκη ακόμα και για αυτά τα 450 ευρώ του μίνιμουμ μπόνους για να καλύψουμε πάγια η έκτακτα έξοδα που τρέχουν. Όμως ποια είναι η ανταμοιβή για τους πολλούς και ποια για τούς λίγους? Πόσα παίρνουν οι διευθυντές και (κυρίως) οι περιφερειακοί διευθυντές σαν μπόνους? **Ή μήπως είναι τυχαίο που εδώ και κάποιους μήνες θέλουμε κλειδί μάνατζερ για αν δούμε την κίνηση ενός λογαριασμού μισθοδοσίας ΕΤΕ ακόμα και του δικού μας?** Μήπως για να μην βλέπουμε τα σκανδαλώδη μπόνους των από πάνω???

Η όλη πρόκληση των στόχων και των μπόνους, εκτός ότι **εντατικοποιούν** την εργασία σε απόλυτο βαθμό, σχετίζονται και με ένα σωρό άλλα θέματα στα οποία οι τραπεζίτες έχουν πρωτοστατήσει. Μιλάμε για την **σύνδεση αμοιβής και παραγωγικότητας** όπως αυτή μπαίνει από την πίσω πόρτα με τα μπόνους και την οποία σε λίγο θα επιχειρήσουν να τη βάλουν και στους βασικούς μας μισθούς. «Όποιος δουλεύει και πουλάει αμείβεται, οι άλλοι στον Καιάδα» και δόξα σοι ο Θεός! Ύστερα, έρχεται η **ατομική διαπραγμάτευση** με την εργοδοσία, αφού εδώ δουλεύει η προτεσταντική ηθική που λέγαμε η οποία απλουστευμένα λέει ότι «αν εγώ ξεσκίζομαι και πουλάω σαν τρελός γιατί να παίρνω τα ίδια λεφτά με τον συνάδελφο ο οποίος δεν πουλάει, άρα τι κοινό έχω εγώ με αυτόν και γιατί να μπαίνω σε συλλογικές συμβάσεις εργασίας? Θα τα βρω κατευθείαν με τον εργοδότη μου.»

Νάτο λοιπόν το επίδικο! Κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, ατομική διαπραγμάτευση με τον εργοδότη και σύνδεση μισθού παραγωγικότητας, εντατικοποίηση της εργασίας, μπόνους ,στόχοι…. Έτσι ώστε αυτοί που πουλάνε να απολαμβάνουν τα «προνόμια» του 1% των μπόνους που λέγαμε και οι άλλοι ας πάνε να πνιγούνε είτε με μπόνους είτε χωρίς!

Και ποια είναι η στάση του **ΣΥΕΤΕ** σε αυτό το θέμα, που κατά την γνώμη του υπογράφοντος συμπυκνώνει όλα τα ζητήματα που ο καπιταλισμός στην Ελλάδα καίγεται να λύσει εδώ και 15 χρόνια? **«Ο ΣΥΕΤΕ θα επανέλθει στο ακανθώδες αυτό ζήτημα.»** Τώρα εδώ τι να πούμε για αυτούς τους ξεπουλημένους, βολεμένους και ξεφτιλισμένους πασοκοδακίτες οι οποίοι κάνουν ότι μαλώνουν μεταξύ τους αλλά στην ουσία τα έχουν βρει πολύ καλά με την διοίκηση… Είναι τόσο ύποπτη η σιωπή τους ΚΑΙ σε αυτό το θέμα που συνθλίβει όλους τους εργαζόμενους της ΕΤΕ, που κάνει την ενοχή τους να είναι βεβαιότητα στα μάτια μας.

Ποια είναι όμως η δικιά μας θέση ως Πρόταση Προοπτικής.? **Κατάργηση όλων των μπόνους και stock options και ταυτόχρονα αυξήσεις στους μισθούς, ένταξη όλων των επιδομάτων στον βασικό μισθό και μείωση του ωραρίου εργασίας.** Έτσι μόνο θα ακυρώσουμε την σύνδεση μισθού – παραγωγικότητας και θα αντισταθούμε στην λαίλαπα της εντατικοποίησης. Για να γίνει αυτό πρέπει να κατανοήσουμε όλοι εμείς που «στοχοθετούμαστε» **ότι πρέπει να βάλουμε την αξιοπρέπεια μας και την συναδελφική αλληλεγγύη κι εν τέλει, την ταξική μας συνείδηση πάνω από τους στόχους των τραπεζιτών.**

ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΣΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟΙ ΜΑΣ!!!

Κ.Ρ.

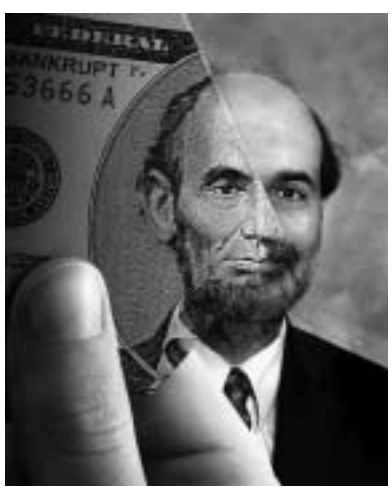

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΑΙΩΝΑ

ΣΦΑΙΡΕΣ, ΠΕΤΡΕΣ ΚΑΙ ΣΠΑΣΜΕΝΑ ΤΖΑΜΙΑ

Η εξέγερση του Δεκέμβρη, όσο κι αν θέλουν κάποιοι και ειδικά τα Μ.Μ.Ε. να την παρουσιάσουν σαν ένα νεανικό ξέσπασμα, είχε πολιτικά χαρακτηριστικά. Η μεγάλη της μαζικότητα και γεωγραφική της εξάπλωσή δείχνει την ανάγκη πολλών κοινωνικών ομάδων να αντιδράσουν με τρόπο βίαιο και οργισμένο. Μόνο που αυτή τη φορά η οργή εκφράστηκε πολύ πιο στοχευμένα από προηγούμενες περιπτώσεις. Η συντριπτική πλειοψηφία των σπασμένων βιτρινών ανήκε σε τράπεζες και πολυεθνικές, όσο και αν οι οθόνες μας πλημμύρισαν με εικόνες αγανακτισμένων καταστηματαρχών. Είναι γνωστή άλλωστε η τακτική χειραγώγησης της κοινής γνώμης, υποδαυλίζοντας το αίσθημα ανασφάλειας των «φιλήσυχων» πολιτών της μεσαίας τάξης και των νοικοκυραίων.

Σε τέτοιες κρίσιμες στιγμές, μια μεγάλη μερίδα του κόσμου, παρόλο που χαρακτηρίζει έναν αγώνα ως δίκαιο, δεν συμμετέχει δυναμικά στις κινητοποιήσεις, καθώς αδυνατεί να αποφασίσει αν η θέση της είναι ανάμεσα στους εξεγερμένους ή σε αυτούς που μαζεύουν τα τζάμια από τα πεζοδρόμιο.

Σε αυτή τη δύσκολη θέση βρέθηκαν πολλοί συνάδελφοι, οι οποίοι νιώθοντας ότι 'τους σπάνε το μαγαζί', προτίμησαν να νομιμοποιήσουν την ένταση της κρατικής καταστολής. Δεν έχουν άλλωστε σβηστεί ακόμα από τις μνήμες μας οι εικόνες της εξέγερσης της Αργεντινής πριν από μερικά χρόνια, όταν ο κόσμος θεωρώντας υπεύθυνους για την νομισματική κρίση τους τραπεζικούς (και όχι του τραπεζίτες) βιαιοπραγούσε εναντίον τους. Ένα είναι σίγουρο, **ο Δεκέμβρης που πέρασε μας επηρέασε όλους, ριζοσπαστικοποιώντας ένα μεγάλο κομμάτι του κόσμου, ενώ άλλους τους έκανε πιο συντηρητικούς**. Ενδεικτικό παράδειγμα στον κλάδο μας, η πολύ μικρή, σε σχέση με τα γεγονότα, συμμετοχή στη διήμερη απεργία.

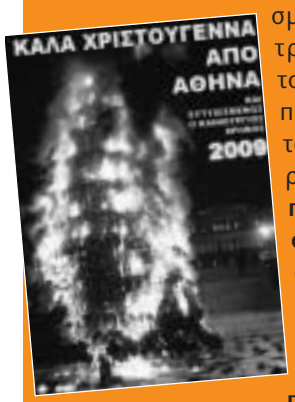

Αχ αυτή η μεσαία τάξη! Την ταΐζουν, την ποτίζουν την παχαίνουν με σκοπό να τη χρησιμοποιήσουν σαν ανάχωμα στις επιθέσεις των εξεγερμένων. Η μεσαία τάξη φοβάται μήπως μαζί με τις αλυσίδες της χάσει και τα χριστουγεννιάτικα ψώνια... Μήπως όμως ήρθε η ώρα να ξεφύγει από την αδράνεια καταθέτοντας τη δυναμική της στον αγώνα?

Π.Γ.

μικρά - μικρά - μικρά - μικρά

Από το καλοκαίρι έχουμε συμπληρώσει 5 ημέρες απεργίας, αλλά κουβέντα δεν ακούγεται για το απεργιακό ταμείο. Σε ερώτηση μέλους της Πρότασης Προοπτικής προς μέλος του ΔΣ του ΣΥΕΤΕ, απάντησε ότι δεν υπάρχουν λεφτά και δεν θα δοθούν (λεφτά για τα μπουζούκια όμως υπάρχουν...) Ωστόσο, καμία επίσημη ενημέρωση δεν έχει γίνει. Ή το κρύβουν λόγω εκλογών στο ΣΥΕΤΕ για να μην ξεσηκωθούν οι συνάδελφοι, ή κάτι μας λέει ότι κατά το Φλεβάρη-Μάρτη θα βρουν ως δια μαγείας χρήματα και θα τα μοιράσουν περήφανα στους συναδέλφους με ανταλλαγή ψήφους...

Η ΟΤΟΕ συνεχίζει να μας εκπλήσσει δυσάρεστα: στις 27 Νοεμβρίου, επέλεξε να διοργανώσει ημερίδα για την κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος με ομιλητές τραπεζίτες (Βγενόπουλο, Φιλιππίδη), βουλευτές της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, προέδρους εργοδοτικών οργανώσεων κ.λπ. Αντί να οργανώσει αγώνες ενάντια στις απολύσεις και τις άλλες συνέπειες της καπιταλιστικής κρίσης, διοργανώνει συζητήσεις με αυτούς που δημιούργησαν την κρίση, βγάζοντας «λάδι» τους τραπεζίτες και τους εργοδότες! Συνάδελφοι, εκτός από αφεντικά, θα διοργανώσετε καμιά γενική συνέλευση να ακούσετε και τους εργαζόμενους τι έχουν να που για την κρίση;

Το «μυστικό πελάτη» επιστράτευσε η Εμπορική για να παρακολουθεί αποτελεσματικότερα τους υπαλλήλους της, με σκοπό να αυξήσει την παραγωγικότητά τους. Το σύστημα αυτό, που θυμίζει εποχές χαφιεδισμού, εφαρμόζεται ήδη στη Eurobank, όπου ξεφτιλίζουν τους συναδέλφους ζητώντας τους υπερβολικά πράγματα.. Ο υπάλληλος που υποδύεται τον πελάτη, μπαίνει στο κατάστημα, δήθεν ενδιαφέρεται για κάποιο προϊόν, και όταν φεύγει καταγράφει λεπτομερώς την εξυπηρέτηση από τους συναδέλφους, τη συμπεριφορά κ.λπ., μέχρι και γενικά για την εικόνα του καταστήματος... Η Εμπορική τάχα ζήλεψε από την Εθνική, ή το αντίθετο, αφού αν δεν κάνουμε λάθος το ίδιο σύστημα ήθελαν να εφαρμόσουν και σε εμάς...

Όπου δεν υπάρχει έλεγχος, η εκμετάλλευση εντείνεται.. Είναι αλήθεια ότι στο Private Banking, ενώ το ωράριο είναι 9.00-16.30 (δυστυχώς έχει επεκταθεί με τις λεγόμενες βάρδιες), ο επικεφαλής της διεύθυνσης έχει αποφασίσει με το έτσι θέλω να υπάρχει και μια βάρδια 10.30-18.00, οπότε αναγκάζεται εκ περιτροπής να κάθεται ένας συνάδελφος μια φορά τη βδομάδα; Ο ΣΥΕΤΕ βέβαια πάλι είναι έκθετος, και γιατί έχει πάψει προ πολλού να καλεί την Επιθεώρηση Εργασίας, και γιατί ήξερε όταν υπόγραφε βάρδιες για τόσες διευθύνσεις ότι θα επεκταθούν ακόμη περισσότερο, ενάντια στη θέληση των εργαζομένων.

Κρίση και τράπεζες

Η δουλειά του τραπεζικού στις «μέρες της κρίσης» έχει αρχίσει να μου αφήνει μια περίεργη γεύση. Δεν είναι απλώς ότι ποτέ δεν ήταν το όνειρό μου να δουλέψω στον τραπεζικό τομέα, είναι πλέον κάτι περισσότερο.

Παρατηρώ τις εξελίξεις. Οι επιχειρήσεις απολύουν κόσμο. Όσους παραμένουν, τους υποχρεώνουν σε ημιαπασχόληση, ανασφάλιστους, με μισθό πείνας. Τα δελτία ειδήσεων βουίζουν για την κρίση. Ο κόσμος συμπιέζεται οικονομικά. Οι μόνες που δε δείχνουν να δυσκολεύονται είναι οι τράπεζες (αλήθεια, πώς την ονομάσαμε αυτή την κρίση, «χρηματοπιστωτική»;). Αυτός ο κόσμος είναι ο παράδεισος του τραπεζίτη. Ειδικά η Ελλάδα. Ποιος άλλος ανακοίνωσε τέτοια κέρδη για το 2008; Ποιος άλλος είχε την πολυτέλεια να ανεβάσει τη τιμή των προϊόντων του (βλ. αυξήσεις επιτοκίων που προηγήθηκαν της πρόσφατης μείωσης) όταν παγκόσμια η τιμή αυτή έπεφτε; Ποιος άλλος πριμοδοτείται με 28 δις € για να 'χει να δανείζει –με το αζημίωτο- τον κόσμο;

Για να το ξαναδούμε λίγο: το ελληνικό κράτος δανείζεται με επαχθείς όρους 2 δις για να συνεχίσει να «δουλεύει», ενώ χαρίζει 28 δις σ' αυτούς που χρόνια κέρδιζαν από τις όποιες αποταμιεύσεις μας και από τα υψηλά επιτόκια δανεισμού μας. Έτσι θα έχουν την άνεση να συνεχίσουν να μας πουλάνε χρήμα (που δε θα μπορούμε να αποπληρώσουμε), ώστε να εξακολουθήσουμε να αγοράζουμε ό,τι χρήσιμο ή άχρηστο παράγει αυτή η κοινωνία.

Αυτή όμως είναι κι η ουσία του προβλήματος: τα τελευταία χρόνια οι οικονομίες δουλεύουν με πίστωση. Αφού το ζητούμενο είναι να συνεχίσουμε να καταναλώνουμε ώστε να παραμένει ζεστή η αγορά, έπρεπε να βρεθεί ένας τρόπος να ξεπεράσουμε τις δυνατότητες και τα όρια της αγοραστικής μας δύναμης. Έπειτα από τις εμπειρίες των προηγούμενων οικονομικών κρίσεων που έπληξαν την παγκόσμια οικονομία στον αιώνα που έκλεισε, το σύστημα έμαθε να λειτουργεί πιο αναβλητικά: **αφού πρέπει να αγοράσεις θα σου δανείσουμε.** Μόνο που, δανεικά στα δανεικά, κάποια στιγμή το πράγμα φτάνει στο απροχώρητο, κι αν κάποιος χρειαστεί να πάρει πίσω αυτά που δάνεισε, τότε ο ένας μετά τον άλλο καλούνται να πληρώσουν και το οικοδόμημα καταρρέει σαν πύργος από τραπουλόχαρτα. Το πρόβλημα λοιπόν δεν είναι μόνο η απληστία κάποιων που εκμεταλλεύτηκαν τις θέσεις τους, είναι κυρίως ο τρόπος με τον οποίο δούλευε ο καπιταλισμός επί δεκαετίες.

Αυτοί που τόσο καιρό αποτελούσαν τον πιο κερδοφόρο κλάδο μιας τέτοιας οικονομίας, *οι δανειστές*, **έχουν τώρα το θράσος να εκβιάζουν σε παγκόσμιο επίπεδο την ενίσχυσή τους από τα κράτη, υπό την απειλή της κατάρρευσης και των απολύσεων**. Ακόμη κι εδώ, που θεωρείται εξασφαλισμένη η ρευστότητα των τραπεζών, ψιθυρίζονται σενάρια περί συγχωνεύσεων. Μας προϊδεάζουν, γιατί βλέπουν να ανοίγεται μπροστά τους το πεδίο της αναμέτρησης, όπου οι λιγότερο ισχυροί θα πρέπει ή να πέσουν ή να ενσωματωθούν στους περισσότερο ισχυρούς. Βλέπεις, ετοιμάζονται για το μετά: όταν βγούμε από την καταστροφή, δε θα πρέπει κάποιος να μας δανείσει για να ξαναφτιάξουμε όσα χάθηκαν;

Μ.Π.

Νέα έκδοση της Πρότασης Προοπτικής Φλεβάρης 2009